

PROGRAM WYCHOWAWCZY

PRZEDSZKOLA NR 4 „ ZIELONY ZAKĄTEK”

W PRZEMYŚLU

Zadaniem przedszkola jest stwarzanie takich warunków, aby dzieci mogły doświadczyć tego, co dobre i co służy rozwojowi ich samych i innych ludzi, aby nabyły, w takim stopniu, w jakim potrafią i są gotowe, umiejętności potrzebne do życia w społeczeństwie.

CELE WYCHOWANIA:

1. Zapoznanie dzieci z regułami życia w grupie, wdrażanie do samodzielności i umiejętności współżycia i współdziałania z innymi.
2. Zapoznanie dzieci z prawami i obowiązkami, światem wartości moralnych oraz koniecznością ponoszenia konsekwencji swoich czynów.
3. Kształcenie u dzieci kompetencji społecznych: odpowiedzialności, szacunku dla prawa i ustalonych zasad, szacunku dla innych osób, umiejętności wyrażania swoich emocji w sposób społecznie akceptowany, umiejętności negocjowania swoich potrzeb i rozwiązywania konfliktów.
4. Kształtowanie pożądanых postaw etycznych, światopoglądowych, moralnych i religijnych z zachowaniem zasady podmiotowości, odmienności i indywidualności.
5. Budzenie poczucia własnej wartości, wiary we własne siły, możliwości i umiejętności.
6. Uczenie dzieci kultury osobistej.
7. Wzbudzanie szacunku do wartości uniwersalnych: prawdy, dobroci, piękna, sprawiedliwości, uczciwości.
8. Kształtowanie postaw obywatelskich i patriotycznych w odniesieniu do najbliższego regionu, miasta, państwa.
9. Uświadomienie zagrożeń otaczającego świata.
10. Wdrażanie do dbania o własne zdrowie i bezpieczeństwo.

PRAWA I OBOWIĄZKI DZIECKA W PRZEDSZKOLU

Zgodnie z „Konwencją O Prawach Dziecka” dziecko jest podmiotem w zakresie posiadania praw wolności, a nie przedmiotem, do którego prawa mają inne osoby.

Z uwagi na dobro dziecka Konwencja nakłada na rodziców, opiekunów, nauczycieli oraz organy władzy państwowej obowiązki kierowania się dobrem dziecka we wszystkich działaniach na jego rzecz, uwzględniając jego godność osobistą i tożsamość.

Dziecko ma przede wszystkim prawa przynależne każdemu człowiekowi:

- prawo do szacunku;
- prawo do nienaruszalności cielesnej;
- prawo do poszanowania własności;
- prawo do podejmowania decyzji i możliwości wyboru;
- prawo do opieki i ochrony.

Prawa dziecka w przedszkolu określone są szczegółowo w Statucie Przedszkola Nr 4 (opracowane wg „Koncepcji pedagogicznej przedszkola” wydanej przez Polską Fundację Dzieci i Młodzieży)

Dziecko w przedszkolu ma prawo do:

- akceptacji takim, jakim jest;
- spokoju i samotności, gdy tego chce;
- indywidualnego procesu rozwoju i własnego tempa pracy;
- aktywnej dyskusji z dziećmi i dorosłymi;
- aktywnego kształtowania kontaktów społecznych i otrzymania w tym pomocy;
- zabawy i wyboru towarzyszy zabawy;
- przebywania wśród osób odpowiedzialnych i zaangażowanych, do których może się zwrócić;
- spolegliwych umów i kontaktów społecznych;
- badania i eksperymentowania;

- doświadczania konsekwencji własnego zachowania (ograniczonych względami bezpieczeństwa);
- otoczenia różnorodnego, bogatego w bodźce i poddającego się procesom twórczym;
- snu i odpoczynku, jeśli jest zmęczone;
- jedzenia i picia, gdy jest głodne i spragnione;
- nauki regulowania własnych potrzeb;
- zdrowego jedzenia.

Dzieci w przedszkolu mają obowiązek:

- postępować zgodnie z ogólnie przyjętymi normami społecznymi, używać form grzecznościowych wobec osób dorosłych i rówieśników;
- dbać o bezpieczeństwo i zdrowie własne oraz kolegów;
- starać się utrzymywać porządek wokół siebie;
- dbać o swój wygląd i estetykę ubrania;
- przestrzegać zasad współżycia społecznego, a szczególnie okazywać szacunek dorosłym i kolegom, szanować wolność i godność osobistą drugiego człowieka.

Dzieciom w przedszkolu nie wolno:

- stwarzać niebezpiecznych sytuacji;
- krzywdzić siebie i innych;
- niszczyć cudzej i wspólnej własności;
- przeszkadzać innym w pracy lub zabawie.

Formy nagradzania zachowań zgodnych z ustalonymi normami i zasadami:

- Nagradzanie uznaniem i pochwałą.
- Nagradzanie przez sprawianie przyjemności dziecku przez nauczyciela lub kolegów w kontaktach indywidualnych lub na forum całej grupy.
- Darzenie dziecka szczególnym zaufaniem, np. zwiększając zakres jego samodzielności.
- Przywileje pełnienia dyżurów i wykonywania innych czynności wskazanych przez nauczyciela oraz pełnienia obowiązków wobec grupy rówieśniczej.

- Atrakcyjne spędzanie czasu, atrakcyjna zabawa w grupie wg pomysłu dziecka.
- Drobne nagrody rzeczowe, np. emblematy uznania.

Środki zaradcze w przypadku nie stosowania się do ustalonych wspólnie zasad:

- Naturalne konsekwencje nieprzestrzegania zasad:
 - konsekwencje muszą mieć logiczny lub naturalny związek z działaniem, które je poprzedza,
 - konsekwencje wynikają z zasad, jakie obowiązują w przedszkolu,
 - egzekwowaniu konsekwencji nie towarzyszy gniew ani krzyk,
 - krzywda lub szkoda, jeśli została zrobiona specjalnie, wymaga zadośćuczynienia.
- Czasowe wyłączenie z zabawy lub zajęć: dziecko przez okres od 3 do 5 min zostaje odsunięte od zabawy, siedząc na krzeselku ma czas przemyśleć swoje zachowanie.
- Czasowe odebranie przyznanego przywileju (np. funkcji dyżurnego).
- Tłumaczenie i wyjaśnianie - ukazanie następstw postępowania, skłanianie do autorefleksji.
- Wyrażanie dezaprobaty przez nauczyciela.

Metody pracy wychowawczej :

(podział wg H. Muszyńskiego)

1. Metody wpływu osobistego:

- wysuwanie sugestii,
- perswazja,
- oddziaływanie przykładem osobistym,
- wyrażanie aprobaty, dezaprobaty.

2. Metody wpływu sytuacyjnego:

- karanie i nagradzanie wychowawcze,
- instruowanie,
- organizowanie doświadczeń wychowawczych,

- przydzielenie funkcji i ról społecznych,
- ćwiczenia.

Formy wychowania:

1. Dostarczanie dzieciom właściwych wzorów postępowania poprzez:

- własny przykład dorosłych,

- literaturę, film, inscenizację.

2. Wykorzystywanie metod aktywizujących w procesie kształtowania postaw („burza mózgów”, metoda projektów,, metoda odgrywania ról, itp.).

3. Organizowanie sytuacji umożliwiających przeżywanie i doświadczenie, w celu zrozumienia przez dziecko relacji społecznych.

4. Angażowaniu dzieci w przedsięwzięcia i akcje o charakterze charytatywnym, w celu uświadomienia im ich możliwości sprawczych oraz odczucia bycia potrzebnym innym ludziom i środowisku.

5. Wyznaczanie przejściowych ról społecznych (np. dyżurnego, prowadzącego zabawę).

6. Wspólne z dziećmi ustalenie reguł i zasad współżycia w grupie.

7. Uczenie odpowiedzialności poprzez stwarzanie dzieciom okazji do podejmowania własnych wyborów i ponoszenia ich konsekwencji.

8. Pobudzanie twórczego myślenia w celu rozwijania umiejętności rozwiązywania problemów (np. metoda pytań otwartych „ od emocji do decyzji”).

Zasady pracy wychowawczej

„Postępuj tak, aby osoba nigdy nie była środkiem twego działania,

ale zawsze celem.” (Kant)

Każdy nauczyciel, prowadząc prace wychowawczą, przy wyborze metod kieruje się przede wszystkim ich skutecznością, własnym doświadczeniem i upodobaniami.

Obowiązuje go jednak na każdym etapie pracy stosowanie zasad dydaktyki, które służą realizacji celów.

Są to:

- zasada życzliwej pomocy, stworzenia warunków poczucia bezpieczeństwa:

- zasada kształtowania pozytywnej atmosfery;
- zasada akceptacji;
- zasada aktywności;
- zasada systematyczności;
- zasada pogłębłości;
- zasada samodzielności;
- zasada powiązania indywidualizacji z uspołecznieniem;
- zasada dostosowania treści kształcenia do potrzeb każdego dziecka;
- zasada stopniowania trudności;
- zasada korekcji zaburzeń;
- zasada wiązania teorii z praktyką.
 - **Nauczyciel wobec dziecka powinien być nie tyle autorytetem ile przyjacielem, empatycznym doradcą.**
 - **Nauczyciel wychowuje przede wszystkim przez własny przykład.**

Aby nauczyciel był wzorem godnym naśladowania konieczne jest przestrzeganie zasad, zawartych w **Kodeksie Etyki Nauczycielskiej**, który jest wezwaniem dla wszystkich nauczycieli, by w życiu i pracy zawodowej kierowali się zasadami moralnymi, prawdą i dobrem.

Zadania wychowawcze nauczycieli

1. Systematycznie poszerzać zakres swoich kompetencji wychowawczych, zwłaszcza umiejętności skutecznej komunikacji interpersonalnej.
2. Poznać środowisko wychowawcze dziecka.
3. Poznać oczekiwania rodziców wobec przedszkola.
4. Tworzyć bezpieczną dla dziecka atmosferę warunkującą zdrowie fizyczne i psychiczne.
5. Kształtować postawy wychowanków zgodnie z normami określonymi w programie wychowawczym przedszkola.
6. Stosować metody wychowawcze wzmacniające pozytywne zachowania dzieci oraz eliminować zachowania niepożądane zgodnie z obowiązującymi w przedszkolu zasadami.

7. Ściśle współdziałać z rodziną dziecka w celu ujednoczenia oddziaływań wychowawczych.
8. Przekazywać rodzicom informacje o stanie rozwoju dziecka wg zaleceń określonych w warunkach realizacji programowej.
9. W relacjach z rodzicami pamiętać o:
 - docenianiu rodzica jako źródła wiedzy o dziecku,
 - dowartościowywaniu dziecka w oczach rodziców,
 - skutecznym włączaniu rodziców w bieżące życie przedszkola i grupy,
 - zachęcaniu rodziców do doskonalenia umiejętności wychowawczych,
 - wspieraniu rodziców w trudnych sytuacjach.
10. Wzajemnie wspierać swoje działania w ramach pracy zespołowej nauczycieli.

Zadania wychowawcze rodziców

1. Współdziałać z nauczycielami w celu ujednoczenia oddziaływań wychowawczych i utrwalania efektów pracy wychowawczej nauczycieli.
2. Angażować się w proponowane przez przedszkole działania w celu usprawniania swoich kompetencji wychowawczych.
3. Wspomagać dziecko w rozwoju wg wskazówek udzielanych przez nauczycieli lub specjalistów.
4. Przekazywać nauczycielom oraz dyrektorowi wnioski z obserwacji pracy przedszkola.

Przesłanie dla nauczyciela

„ Kiedy to, co mówimy , pozostaje w zgodzie z tym, co robimy, dzieci nabierają zaufania do naszych słów i uczą się stojących za nimi zasad. Jednak, gdy czyny rozmiągają się ze słowami, dzieci zaczynają ignorować słowa i opierać swoje przekonania na tym, czego doświadczają.”

wg E. Wolter „ Korczak w wychowaniu przedszkolnym”

1. Pracuj nad wzbogaceniem duchowym własnej osobowości, aby wychowawcza pewność siebie nie przeszła w samowolę, prostota w prostactwo. Przede wszystkim siebie pilnuj , nie dzieci.
2. Wychowuj konstruktywnym przykładem codziennym.
3. Ucz się bezinteresowności. Pomagając dzieciom nie pozuj na doskonałość.
4. Pamiętaj, że im mizerniejszy poziom duchowy i bezbarwniejsze oblicze moralne wychowawcy- tym większa troska o spokój i wygodę, tym więcej nakazów i zakazów.
5. Stwarzaj serdeczną atmosferę i staraj się jak najlepiej poznać dzieci, które wychowujesz.
6. Bądź wyrozumiały i wiedz, że dzieci są naturalne- nie mają doświadczenia w przestrzeganiu form towarzyskich.
7. Nie wymuszaj prawidłowego zachowania się. Pozwól dzieciom błędzić i radośnie dążyć do poprawy- każdy człowiek ma zalety i wady. Opieraj się n mocnych stronach wychowanka.
8. Ucz cenić prawdę, ale i rozpoznawać kłamstwa. Szanować i pogardzać. Nie tylko ulegać, ale i buntować się.
9. Uwzględniaj sytuację osobistą dziecka, jednak nie naruszaj jego prywatności. Nie zdradzaj tajemnic i zwierzeń. Nie łam słowa honoru.
10. Nie przypisuj dzieciom własnych niedomagań i pomyłek.
11. Miej odwagę przyznać się do błędu- dzieci wybaczą, gdy znają życzliwość wychowawcy.
12. Darz należnym szacunkiem niewiedzę, niepowodzenia, łzy, prace i wysiłek towarzyszący poznaniu i stawaniu się.

„ Wychowawca, który nie wtłacza, a wyzwala, nie ciągnie, a wznosi, nie ugniata, a kształtuje, nie dyktuje, a uczy, nie żąda, a zapytuje, przeżyje wraz z dzieckiem wiele natchnionych chwil.”

PROGRAM WYCHOWAWCZY

Cele nadrzędne:

1. Budowanie u dzieci pozytywnego obrazu własnego „Ja”.
2. Wyrabianie potrzeby i umiejętności dbania o własne zdrowie i bezpieczeństwo.
3. Tworzenie więzi z rodziną i środowiskiem, w którym dziecko wzrasta.
4. Uczenie umiejętności potrzebnych do prawidłowego funkcjonowania w społeczeństwie.
5. Kształtowanie postaw prospołecznych i proekologicznych.
6. Rozwijanie uczuć patriotycznych.
7. Kształtowanie podstawowych norm moralnych, np. tolerancji, życzliwości, sprawiedliwości, odpowiedzialności.
8. Rozwijanie umiejętności rozróżniania dobra od zła.
9. Uświadomienie dzieciom ich praw i obowiązków.
10. Uwrażliwianie na piękno i wartości estetyczne.
11. Wyrabianie nawyków kulturalnych.

Kryteria sukcesu:

Dziecko:

1. Ma poczucie własnej wartości, wiary we własne siły, możliwości i umiejętności.
2. Umie funkcjonować w środowisku zgodnie z przyjętymi normami.
3. Zna swoje prawa i obowiązki.
4. Potrafi kulturalnie zwracać się do innych, używa zwrotów grzecznościowych.
5. Rozumie potrzebę stosowania profilaktyki prozdrowotnej.
6. Zauważa sytuacje zagrażające bezpieczeństwu własnemu i innych.
8. Potrafi nazywać, wyrażać i kontrolować swoje emocje.
9. Jest wrażliwe na potrzeby innych .
10. Ma poczucie estetyki, potrafi dostrzec i docenić piękno w swoim otoczeniu.

Lp.	Zadania główne	Zadania szczegółowe	Sposoby realizacji	Oczekiwane efekty
1.	Rozwijanie u dziecka poczucia własnej tożsamości.	<p>1. Tworzenie sytuacji umożliwiających dziecku zdobycie wiedzy o sobie: swoich potrzebach, cechach fizycznych i psychicznych, zainteresowaniach, możliwościach i zachowaniach oraz odbiorze społecznym własnej osoby.</p> <p>2. Rozwijanie poczucia własnej wartości – poznawanie przez dzieci swoich możliwości</p>	<p>1. Gromadzenie i porządkowanie wiedzy dziecka o sobie samym: imię, nazwisko, adres, narodowość, rola społeczna (syn- córka, przedszkolak, kolega, dziecka) i związane z nią prawa i obowiązki, określanie własnego wyglądu (budowa ciała, cechy charakterystyczne wyglądu).</p> <p>2. Stwarzanie sytuacji i wykorzystywanie sytuacji, w których dziecko uświadamia sobie swoje upodobania, zainteresowania, potrzeby oraz uczy się je wyrażać.</p> <p>3. Uczestnictwo w zabawach i grach zespołowych dających możliwość obserwowania siebie na tle innych i budowania obrazu własnego „Ja”.</p> <p>1. Aktywne włączanie się dzieci w organizację własnego życia, np. poprzez współdecydowanie i dokonywanie samodzielnych wyborów – umożliwienie dzieciom decydowania o swoim ubiorze, sposobie wykonywania czynności, rodzaju aktywności, sposobie zabawy.</p> <p>2. Uczenie dzieci samodzielności w zakresie samoobsługi, wykonywania prostych czynności porządkowych – nabywanie poczucia niezależności.</p> <p>3. Zachęcanie dzieci do wyrażania własnych sądów i opinii, respektowanie ich zdania, stanowiska w sprawach dotyczących ich samych i grupy przedszkolnej.</p>	<p>Dzieci nabywają poczucia podmiotowości- wiedza o sobie samym i świadomość swoich możliwości i potrzeb umożliwia dzieciom świadome pełnienie ról społecznych oraz wzmacnia ich poczucie wartości.</p> <p>Poczucie własnej ważności i wartości dziecka zaspokaja jego potrzebę akceptacji i wyzwala wewnętrzną motywację do samodoskonalenia.</p>

			<p>4. Uczestnictwo w sytuacjach trudnych, problematycznych, wymagających podejmowania decyzji (np. sytuacje konfliktowe, sprzeczność interesów) .</p> <p>5. Prezentowanie wytworów plastycznych dzieci na wystawach i ekspozycjach w przedszkolu i poza nim, umożliwienie odczucia sukcesu podczas występów artystycznych z różnych okazji.</p>	
2.	Wdrażanie o świadomego dbania o własne zdrowie.	1. Wychowanie dziecka w przekonaniu, że zdrowie jest wartością, przez dostarczenie mu wiedzy o zdrowym trybie życia.	<p>1. Zapoznanie dzieci ze sposobami dbania o własne zdrowie fizyczne i psychiczne (co pomaga, a co szkodzi):</p> <ul style="list-style-type: none"> - dbanie o higienę, - ubiór odpowiedni do pogody, - właściwe odżywianie, - profilaktyka (unikanie zagrożeń, hartowanie, zapobieganie), - ruch na świeżym powietrzu. <p>2. Wyrabianie nawyków higienicznych i zdrowotnych w codziennych sytuacjach.</p> <p>3. Wykorzystywanie literatury, filmu, zabaw inscenizowanych do ukazywania skutków nie przestrzegania zasad higieny i zdrowego stylu życia- uczenie myślenia refleksyjnego i wyciągania wniosków.</p> <p>4. Ukazanie dzieciom wartości zdrowia, jego znaczenia dla jakości życia – uświadomienie im istnienia ludzi chorych niepełnosprawnych, którym należy pomagać.</p>	<p>Dzieci znają zasady zdrowego trybu życia, są świadome zagrożeń wynikających z ich nieprzestrzegania. Potrafią unikać sytuacji zagrażających zdrowiu.</p> <p>Dzieci są wrażliwe na problemy ludzi niepełnosprawnych, chorych i cierpiących.</p>

3.	<p>Kształtowanie aktywnej postawy dziecka wobec zagrożeń i niebezpieczeństw poprzez uświadomienie ich istoty, uczenie dzieci sposobu radzenia sobie w sytuacjach trudnych, wyrabianie prawidłowych nawyków i przyzwyczajzeń.</p>	<p>1. Uczenie dzieci zasad bezpieczeństwa w domu, na ulicy, w miejscach publicznych i w przedszkolu.</p> <p>2. Wyposażenie dzieci w wiedzę i umiejętności potrzebne w sytuacjach zagrożenia</p>	<p>1. Organizowanie zabaw i zajęć przedstawiających zasady bezpieczeństwa, których należy przestrzegać w domu, na ulicy, w miejscach publicznych (np. w sklepie).</p> <p>2. Uczenie umiejętności rozpoznawania i unikania zagrożeń.</p> <p>3. Zapoznanie dzieci z graficznymi znakami przestrzegającymi przed niebezpieczeństwem (np.. : „wysokie napięcie”, znaki drogowe- ostrzegawcze) oraz znakami, które regulują zasady bezpieczeństwa (znaki i światła uliczne, oznakowania drogi ewakuacyjnej, itp.).</p> <p>4. Zaproszenie do przedszkola policjanta i strażnika miejskiego, korzystanie z programów profilaktyki opracowanych przez te służby.</p> <p>5.Wycieczki i spacer po ulicach miasta- praktyczne sprawdzanie umiejętności i wiadomości dzieci o ruchu ulicznym.</p> <p>6. Uczenie dzieci bezpiecznego korzystania z urządzeń elektrycznych w gospodarstwie domowym czajnik elektryczny, żelazko, odkurzacz, itp.).</p> <p>1.Pokazanie dzieciom na przykładach z literatury i filmu prawidłowy sposób reagowania na sytuacje zagrożenia, w których znalazłyby się one lub inne osoby (np.. kogo i jak zawiadomić o wypadku, pożarze, jak zachować się, kiedy zaatakuje pies, itp.).</p>	<p>Zwiększenie bezpieczeństwa dzieci, ich pewności siebie w różnych sytuacjach życiowych, wyposażenie ich w wiedzę i umiejętności potrzebne w sytuacjach zagrożenia.</p>
----	--	---	---	--

			<p>2. Poznanie przez dzieci numerów alarmowych (pogotowie ratunkowe, policja, sroż pożarna).</p> <p>3. Organizowanie zajęć i zabaw metodą dramową, podczas których dzieci ćwiczą sposób zawiadomiania o zagrożeniu przez telefon, zachowania obronne podczas ataku psa, itp.</p> <p>4. Włączenie rodziców do pracy profilaktycznej na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa dzieci (opracowywanie gazetek, ulotek, zapraszanie na zajęcia otwarte, spotkania z osobami wspierającymi realizację programu).</p> <p>5. Uświadomienie dzieciom potrzeby chronienia własnej intymności w kontaktach z dorosłymi: pogadanki, ilustracje, literatura.</p> <p>6. Uczenie dzieci asertywności: mówienia NIE w przypadku zaistnienia zagrożenia ich bezpieczeństwa.</p> <p>7. Wyrabianie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach trudnych i niebezpiecznych: jak reagować na zaczepki i propozycje budzące nieufność, jak się bronić, do kogo się udać po pomoc.</p> <p>8. Uświadomienie zagrożenia dla zdrowia spowodowanego próbowaniem nieznanych lub nie przeznaczonych do spożycia produktów.</p>	
--	--	--	--	--

4.	Prawidłowe funkcjonowanie w grupie rówieśniczej	<p>1. Ułatwienie dzieciom nowoprzyjętym adaptacji w grupie przedszkolnej.</p> <p>2. Integracja grupy rówieśniczej- rozwijanie relacji pomiędzy dziećmi opartych na wzajemnym szacunku i akceptacji.</p>	<p>1. Organizowanie dni otwartych przedszkola- spotkań adaptacyjnych, przed rozpoczęciem roku szkolnego.</p> <p>2. Zapoznanie rodziców z problematyką adaptacji dziecka w nowym środowisku, sposobami przygotowania dziecka do pełnienia roli przedszkolaka, ustalenie wzajemnych potrzeb i oczekiwań rodziców i przedszkola.</p> <p>3. Wypełnianie przez rodziców dzieci nowoprzyjętych ankiety informacyjnej o dziecku – poznanie indywidualnych potrzeb dzieci.</p> <p>4. Umożliwienie rodzicowi pobytu wraz dzieckiem w placówce w sytuacji, kiedy dziecko ma problemy z adaptacją.</p> <p>5. Wprowadzenie działań, które zwiększają poczucie bezpieczeństwa i łagodzą stres adaptacyjny: przytulanki, ulubione zabawki przyniesione z domu, zdjęcia rodziców schowane w kieszonce, inne adekwatne do indywidualnych potrzeb dziecka.</p> <p>1. Organizowanie zabaw i zajęć integracyjnych: poznanie imion, podejmowanie prób wspólnych zabaw, ustalenie zasad i reguł obowiązujących w przedszkolu, stosowanie form grzecznościowych.</p> <p>2. Budowanie poczucia wspólnoty grupowej poprzez wspólne planowanie i przygotowywanie</p>	<p>Ułatwienie dzieciom nowoprzyjętym adaptacji w środowisku przedszkolnym. Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa psychicznego dzieci, złagodzenie stresu związanego z rozłąką z rodzicami.</p> <p>Dzieci mają poczucie przynależności do grupy- potrafią dostosować swoje zachowanie do potrzeb innych członków zespołu, otrzymują wsparcie innych członków grupy.</p>
----	---	---	---	--

		<p>3. Umacnianie dziecka w postępowaniu zgodnym z regułami i normami życia społecznego</p>	<p>uroczystości na terenie przedszkola i poza nim.</p> <p>3. Wspólne obchodzenie urodzin dzieci w grupie, pamiętanie o nieobecnych, np. z powodu choroby.</p> <p>4. Tworzenie sytuacji oraz wykorzystywanie okazji, umożliwiających dziecku rozwijanie umiejętności budowania pozytywnych relacji z rówieśnikami (wzajemna pomoc, dzielenie się zabawkami, zapraszanie do zabawy, opiekowanie się dziećmi młodszymi i nieśmiałymi, itp.)</p> <p>1. Ustalenie wraz z dziećmi jasnych reguł i zasad współżycia w grupie tak, aby nie łamać praw innych.</p> <p>2. Opracowanie graficzne (symboliczne) wprowadzonych zasad, systematyczne i konsekwentne odwoływanie się do umów.</p> <p>3. Wykorzystywanie metod aktywizujących w procesie kształtowania postaw dzieci oraz uczenia ich prawidłowych zachowań społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uczenie dostrzegania sytuacji, w których łamane są prawa własne i innych osób, - poznanie własnych możliwości regulowania swoich zachowań, - uświadomienie związku konsekwencji z faktem łamania reguł i zasad - wdrażanie do samooceny swojego zachowania poprzez stwarzanie atmosfery bezpieczeństwa psychicznego i odczucia wsparcia ze strony grupy 	<p>Dzieci rozumieją potrzebę istnienia zasad i reguł, potrafią ich przestrzegać, odwołują się do nich w razie potrzeby.</p> <p>Dzieci są świadome swoich możliwości - potrafią dostrzec nieprawidłowości w swoim zachowaniu, wyciągają wnioski z poniesionych konsekwencji, wiedzą, że mogą zrehabilitować niewłaściwe zachowanie (naprawić szkodę, wynagrodzić krzywdę).</p> <p>Dzieci potrafią rozwiązywać swoje problemy w sposób społecznie akceptowany. Potrafią przedstawiać swoje stanowisko, bronić swoich racji nie naruszając przy tym praw innych.</p>
--	--	--	---	---

		<p>4. Wspieranie dziecka w konstruktywnym rozwiązywaniu problemów oraz radzeniu sobie w sytuacjach konfliktowych.</p> <p>5. Uczenie dzieci wyrażania emocji w sposób społecznie akceptowany umiejętności komunikacji: wyrażanie uczuć, komunikacja</p>	<p>w poszukiwaniu sposobu poprawy zachowania- zawarcie umów z dziećmi dotyczących samooceny i oceny innych</p> <p>1. Wspólne z dziećmi rozwiązywanie problemów, konfliktów powstałych w ciągu całego dnia pobytu w placówce z zastosowaniem metod aktywizujących i problemowych: - uczenie aktywnego słuchania się nawzajem, - wyrażania słowem swoich potrzeb i oczekiwań, - szukania konstruktywnych rozwiązań problemu, - uczenie sztuki kompromisu.</p> <p>2. Organizowanie zabaw i gier opartych na ustalonych regułach, z przyzwyczajaniem dzieci do wygrywania i przegrywania.</p> <p>1. Uczenie dzieci umiejętności rozpoznawania i nazywania emocji i uczuć : - zabawy ruchowe z udziałem mimiki, gestów, - rozpoznawanie i wyrażanie swoich nastrojów za pomocą barw, muzyki, ruchów, - udział w zajęciach i dyskusjach uświadamiających dzieciom uczucia, jakie ludzie przeżywają (np. czego dzieci się boją, co robimy, kiedy się złościimy), - modelowanie przez aktywne i uważne słuchanie (nauczyciel nazywa uczucia przeżywane przez dzieci).</p> <p>2. Zapoznanie z bezpiecznymi sposobami rozładowywania negatywnych emocji (np. złości, gniewu) poprzez reakcje symboliczne- darcie papieru, tupnięcie, itp., zabawy przeciwko agresji, zabawy w role, itp.</p>	<p>Ujednolicenie wpływów wychowawczych domu i przedszkola przyczynia się do uzyskania pozytywnych efektów wychowawczych.</p>
--	--	--	---	--

		6. Włączenie rodziców do aktywnego udziału w kształtowaniu zachowań prospołecznych dzieci.	<p>3. Poznanie wzorów właściwego zachowania w oparciu o utwory literackie, film, przedstawienia teatralne.</p> <p>4. Wprowadzenie podstaw dobrej komunikacji : - aktywne słuchanie, - komunikaty „Ja”, - świadome używanie komunikatów pozawerbalnych (gesty, mimika, postawa),</p> <p>1. Wspólne ustalenie systemu wzmoceń (nagród oraz kar umownych- konsekwencji zachowań negatywnych dzieci) w celu ujednoczenia wpływów wychowawczych.</p> <p>2. Systematyczne informowanie rodziców o zawartych przez grupę umowach, wprowadzonych zasadach, informowanie o problemach i sukcesach dzieci na tym polu. Dostrzeganie i przeciwstawianie się przejawom samolubstwa, agresji słownej i fizycznej.</p>	
5.	Wzmacnianie tożsamości kulturowej, historycznej i narodowej dziecka.	1. Poznanie przez dzieci swojego miasta, regionu i kraju w kontekście własnej przynależności do tych społeczności.	<p>1. Realizowanie treści edukacyjnych w zakresie wiedzy o mieście, regionie i kraju.</p> <p>2. Organizowanie wycieczek do miejsc historycznych, zwiedzanie zabytków i miejsc pamięci narodowej, dostarczenie dzieciom wiadomości na temat historii miasta i regionu.</p> <p>3. Organizowanie zajęć, uroczystości, wystaw, plenerów, itp., podczas których dzieci utrwalają</p>	Dzieci nabywają świadomość swojej tożsamości narodowej i kulturowej. Poznają swoje miasto, swój region, swój kraj w kontekście własnej przynależności do tych społeczności. Zostaje im zaszczepiony szacunek do symboli narodowych, a także poczucie przywiązania i szacunku do małej i dużej Ojczyzny.

		<p>3. Wpajanie szacunku do symboli narodowych, także poczucia przywiązania i szacunku do małej i dużej ojczyzny.</p> <p>2. Kształcenie postaw proekologicznych i prospołecznych w formie aktywnego uczestnictwa dzieci w działaniach na rzecz środowiska i najbliższego otoczenia.</p>	<p>swoją wiedzę o mieście i regionie, a także przeżywają emocje sprzyjające nawiązaniu więzi ze środowiskiem.</p> <p>4. Organizowanie spotkań z twórcami lub przedstawicielami rzemiosła lokalnego.</p> <p>1. Obchodzenie w przedszkolu świąt narodowych poprzez eksponowanie symboli narodowych (wywieszanie flagi), udział w uroczystościach lokalnych oraz symboliczne dawanie dowodów pamięci (składanie kwiatów, zapalanie zniczy, wykonywanie gazetek okolicznościowych).</p> <p>2. Wykorzystywanie literatury i muzyki jako środka przekazu wiedzy o dziedzictwie narodowym.</p> <p>1. Udział dzieci w akcjach na rzecz środowiska, np. „Sprzątanie świata”.</p> <p>2. Aktywna ochrona środowiska poprzez zbieranie surowców wtórnych (makulatura), oraz materiałów szkodliwych dla środowiska (zużyte baterie).</p> <p>3. Dostarczanie dzieciom wiadomości dotyczących szkodliwej dla środowiska działalności człowieka i ukazanie sposobów ochrony przyrody.</p> <p>4. Wpajanie nawyków oszczędzania zasobów wody, segregowania śmieci, dbania o zieleń.</p>	<p>Dzieci czują się współodpowiedzialne za czystość otoczenia przyrodniczego. Wiedzą jak mogą aktywnie chronić środowisko, podejmują działania na jego rzecz.</p>
--	--	--	---	---

6.	Kształcenie aktywnej postawy dziecka wobec słabszych i potrzebujących pomocy	Uświadomienie dzieciom ich możliwości sprawczych oraz odczucia bycia potrzebnym innym ludziom i środowisku.	<p>1.Udzielanie pomocy dorosłym i dzieciom w przedszkolu- przyjmowanie pomocy , kiedy jest potrzebna.</p> <p>2.Podejmowanie obowiązków dyżurnego w przedszkolu.</p> <p>3.Angażowanie dzieci w przedsięwzięcia i akcje o charakterze charytatywnym: np. zbieranie karmy dla zwierząt w schronisku, akcja „ Góra Grosza” na rzecz domów dziecka, „ Książka dla szpitala” , „ Dziewczynka z zapałkami”.</p>	Dzieci odczuwają empatię, potrafią być bezinteresowne i wspaniałomyślne w stosunku do potrzebujących. Potrafią dostrzec wokół siebie potrzebujących pomocy.
7.	Uwrażliwianie na piękno i wartości estetyczne	<p>1. Uczenie dzieci dostrzegania wartości estetycznych w otaczającej rzeczywistości.</p> <p>2.Umożliwienie dzieciom kontaktów za sztuką - budzenie zainteresowań różnymi dziedzinami sztuki.</p>	<p>1. Obserwowanie i dostrzeganie piękna w przyrodzie, wytworach ludzi (sztuka).</p> <p>2. Wycieczki do muzeum, galerii, zwiedzanie wystaw artystycznych- ukazywanie walorów estetycznych i artystycznych oglądanych eksponatów .</p> <p>3. Uczenie dzieci wyrażania opinii w kategoriach estetycznych, opisywania swoich wrażeń.</p> <p>4. Uwrażliwienie na estetykę otoczenia i dbanie o nią w codziennych i świątecznych sytuacjach.</p> <p>5. Słuchanie muzyki – wykorzystanie metod aktywnego słuchania muzki Bati Strauss</p>	Dziecko jest wrażliwym odbiorcą muzyki i sztuki. Potrafi dostrzec piękno w swoim otoczeniu, ma zmysł estetyczny, który odzwierciedlają jego prace plastyczne.

8.	Kształtowanie nawyków kulturalnych	1. Stwarzanie sytuacji i wykorzystywanie okazji do uczenia dzieci kulturalnego zachowania się w różnych miejscach i sytuacjach.	<p>1. Wdrażanie dzieci do używania zwrotów grzecznościowych adekwatnie do sytuacji.</p> <p>2. Uczenie kulturalnego sposobu spożywania posiłków (prawidłowe korzystanie ze sztućców, używanie serwetki, właściwe zachowanie się przy stole).</p> <p>3. Dostarczenie wzorów kulturalnego zachowania się w różnych miejscach i sytuacjach codziennych (literatura, inscenizacja, przykład osobisty).</p> <p>4. Zabawy dramowe uczące kulturalnego sposobu prowadzenia rozmów (słuchanie się nawzajem, nie przerywanie wypowiedzi, mówienie miłych słów).</p>	Dziecko zna i stosuje zasady kulturalnego zachowania się na co dzień.
----	------------------------------------	---	--	---